

NOVINE SLOVENSKE KRAJINE

Ka bo z našimi družinami?

Svetek sv. Družine je šo tiho mimo nas. Spomeno nas je, da je družina tista vretina, gde izvira življenje, odkod prihaja mlado pokolenje. Vsi pripadamo k družini, vsaki od nas shaja iz družine, nieneden nej prišeo na svet brez oče i matere. I ves narod je kak iz celic sestavljeni iz samih družin, gli tak ves človeči rod.

Či je vretina zdrava, davle zdravo vodo. Či je družina zdrava, izvira iz nje zdravje za ves narod. Družina je zdrava, či ma dosta dece, či vlada v njoj medsebojna lubezen i soglasnost, či potrpi eden z napakami drugoga. V zdravoy družini je nazlūk siromaštvi vnogo skrite, tihe sreče, kak je bilo vnogo sreče v sv. Družini.

Naše lūdstvo shaja iz zdravih družin. Vsaka rodovitna družina je mela 6, 8 ali celo več dece, kak je bilo zdravje starišov. I tudi sreča pa krščansko življenje je bilo i je v velkoj meri še v naši družinaj.

Prišli pa so novi časi v našo krajino. Zavolo siromaštva morejo naši lūdje v tujino. Mož zapusti ženo, deca stariše i toplo, varno družinsko gnezdo. Naša družina se je razbila.

Poleg te nesreče prihaja druga. Naši hodijo za kruhom v Francijo i v Nemčijo. To sta dve državi, gde je družina močno prepadnola i zato tudi tidva naroda nazadujeta. Francozov je leto za letom menje, ar nega dece. Nemajo dece. Družine je napadnola bolezen nemorale, ki jo pri naša s sebov brezverstvo. V Franciji je mrtvo, ar nega dece. Ne je kak v naši vesnicaj, gde se naganjajo po cestaj deca, kričijo, se veselijo, ka ešče staromi človeki zaigra srce. Nesmimo biti krivični: štere družine so ostale v Franciji i Nemčiji resan krščanske, so v istini dobre i tudi rodne, a na žalost je takši nej večina.

Tujina kali tudi nam vretino življenja: kvari nam naše družine. Iz tujine se pretaka čemer brezvere v naše narodno telo, širi se bela kuga med nas, ki je razredčila i vničila vnoge stare i moderne narode.

Tujinci pravijo: zato je siromaštvo pri vas, ar je preveč dece. Ne mejte dece i vam bo bogše. O Francija, o Nemčija, kda pride prokletstvo nad vaj zavolo pohujšanja!

Pozabijo pa tujinci povedati: mi smo nesrečni, ar nemamo dece. Istina, bogati smo bole kak vi, ne nam trbej iti v tujino delat, a srečni smo nej. Mi smo narod, ki vmeramo. V nas nega mladosti, ar nega mladine. Mi moremo tujince uvažati, da zakrijemo sami pred sebo i pred svetom, da naš narod vmera. Či bodete tudi vi brez dece, te sreča odide od vas: ona sreča, ki je ne v bogastvi, nego v tihom, zadovolnom — čeravno siromaškom družinskem življenji.

To nam Francozi i Nemci ne povejo.

Velko pohujšanje se širi k nam iz tujine. Zato pa vsi na delo! Rešimo našo družino, rešimo zdravje naše družine! Povrnimo se k pravomi krščansko-mi življenji, ki edino da zdravo i srečno življenje v družini! Zglednimo se gor na zgled svete Družine, ki nam sveti kak posvet na posvečnjeki, kak mesto na gori, ki se nemre skriti. Pri sv. Družini iščimo i najdemo zgled za obnovo našega družinskega življenja.

A s tem še nej rešeno vse. Ne dopustimo razbiti naši družin! Naša zemlja je premala za nas! Delo v tujini loči moža i ženo, deco i stariše! Dajte nam

Razgled po katoličanskem sveti.

Ne se je prikazala D. Marija. V škofiji Belluno v mesti Voltagi se je med narodom raznesla vest, da se je Bl. D. Marija nešternim deklicam prikazala. Višja cerkvena oblast v Rimi je zadevo preiskala (Sv. kongregacije officija) i dognala, da prikazni Bl. D. Marije na tom mestu ne bilo.

Poganski božič v Austriji. Na Božič se po celoy Austriji, ešče v najbolje zakotnoj vesnici slavili gotovi lūdje, se zna po nalogi vlade, poganski božič. Zažigali so krese, zvane „Jul Feuer“, držali so govore, ne od Jezuseka, nego poganske: „Jul-Reden“, vužigali vence „Jul-Kränze“ i nosili sveče, bakle „Jul-Fackeln, Jul-Kerzen“. Slavili so povsod po staroy nemškoj poganskoj veri: „rojstvo novoga sunca“, ne pa Jezusovo rojstvo, slavili so „prenovljenje sveta po narodnom socializmu“ i ne po Kristuši. Kama bo to pripelalo, je ne teško vgoniti. Zgodovina nam jasno svedoči, kama je prišo narod, ki je zavrgeo Boga.

Konec verenavuki po šolaj v Nemčiji. Minister za prosveto Seyss Inquart je izdao odlok, po šterom cerkev nema pravice, da nadzoruje verenavuk po šolaj, da nema pravice pošilati katehete v šole i da ti nemajo pravice do nagrade za verenavuke.

Bolnica za katoličansko delavstvo. V Buenos Airesi je v nazočnosti predsednika republike Argentine blagoslovo kardinal Copello Jakob bolnišnico za katoličansko delavstvo, to je ono, štero se ravna po navukaj kat. cerkve i žive po predpisaj kat. vere. Dr. Feliks Morino, predsednik delavskih organizacij, je po blagoslovitvi držao govor, v šterom je povdarjao, da se je ta bolnišnica zidala na zahtevo samih delavcov i to tistih, ki se ravna po navukaj papovih, izdanih v pastirskih listaj, zvanih enkiklikama: Rerum novarum i quadragesimo amo. — Novi dokaz, da se Cerkev briga i se je brigala za delavstvo.

Kak gučijo sovražniki vere? Francoski: „Duhovščina je naš sovražnik.“ Bolševiki: „Vera je opij za narode.“ Opij se dela iz makovih glav, je veliki strup, ki omami človeka. Po bolševiškom gledanju je tak vera čemer, šteri omami i vmori človeka. Narodni socializem, kak štemo v knigi „Richtlinien zur Weltauschauligen Schulung“, štera kniga je v Avstriji izdana, te narodni socializem trdi: „Vera je za robe.“ V istoj knigi se piše, da je smrt Dolfussovoga morilca vnogo več vredna, kak Kristušova smrt na Križi. V toj knigi se sramotijo desetero bože zapovedi, Rim se blati i hvali se Nürnberg kakti zibelka narodnoga socializma.

Neprilike pri komunistaj v Rusiji. Zastopnik moskovske brezbožniške stranke je pregledjavo delovanje komunistov v Lenjingradi. Pri pregledu je našeo, ka v blagajni menjka 120.000 rublov. Blagajnika so na mestu zaprli. V Sibiriji so zaplenili komunisti 456 biblij. Te biblije so nato na velkom dvorišči vužgali i med gorenjom popevali brezbožne pesmi.

možnost, da se stalno izselimo, samo ne razbijte naše družine, ne vničite nas v grehaj! Lažejo Nemci i Francozi, gda pravijo, ka je rešitev za nas v tom, da nede več dece! S tem spadnemo v ešče večšo nesrečo. Mi ščemo ohraniti zdravje v družini, mi ščemo meti družine, ki bodo mele dosta zdrave dece! Ar pa je naša krajina premala za nas, nam po naravnoj i božoj pravici pripada nova zemlja, gde se bo mo mogli naseliti i ohraniti svoj rod zdrav. Kolonijo potrebujemo!

Nemčija. Zveza nacionalističnij vučitelov je razposlala polo vsem vučitelom s sledečimi pitanji: Ali se izda vči pri vas biblija? Če izda, iz kakšij vzrokov? Če se vči, kak mislite, da se najležej zatore? Ali želite, da se včenje biblije vstavi? Ste izda kantor? Iz kakšij razlogov? Ali mislite službo zapustiti? Pripadate stranki? Na ta pitanja so mogli nemški vučitelji odgovoriti. Da je to ponovni odpor proti katoličanstvi, je jasno.

Polska. Katoliška akcija na Polskom se je jako lepo razvila. Dozdaj čte 19 ustanov i 2460 farnij odsekov, z 592.282 člani. Od toga odpadne na moške 125.000 članov i na ženske 171.980 članov, na dečke 127.746 i na deklice 167.556 članov. Pa pri nas?

Sovjetska Rusija. Brezbožniški komunisti so za božič skienoli, ka dajo vč med lūdi brošurico, v šteroj bodo izvlečki govorov komunistov i drugij nasprotnikov Cerkev, med njimi so imenüvani tudi Hitler, Göbels, Rosenberg i drugi. — Kak vsako leto, so komunisti tudi letos začnoli divjati proti svetitvi Božiča. V znak protesta so se kazale proste igre v gledališčaj, po oštarijaj pa so priredili plesne maškerade.

Delo društva sv. Petra za domači duhovniški naraščaj. To društvo, štero stoji pod

pokroviteljstvom sv. Oče, vzdržavle v misijonskih pokrajinah 269 malih semenišč z 12.536 gojenci i 87 velikih semenišč z 3443 bogoslovci. Največ domačega naraščaja ma Kitajska i Mongolija, za temi pride Afrika. V preminočem leti je bilo v misijonskih pokrajinah 344 domačih duhovnikov posvečenih.

Komunistični list na Irskom. Po fabrikaj Irške se razširja komunistični list „The Worker's Republik“, ka pomeni „Delavska republika“. List napada okrožnice sv. Oče i blati vero.

Imena svetnikov v Rusiji prepovedana. Ruski komisar za notrašnje zadeve je izdao odlok, po šterom je odsegamao prepovedano, deci davati krščanska imena.

Bratovščina proti komunisti. V Liwerpooli na Angleškom je višja cerkvena oblast odobrila bratovščino pod naslovom: „Liga Nevtepene Matere bože proti komunisti i vsem sovražnikom božim“. Namen bratovščine je, sprostiti Marijino pomoč za povrnjenje komunistov i sovražnikov božih.

Španska. Novine poročajo, da je pred kratkim pelao rususki parnik v Rusijo prek 140 dece do 15 let starosti, šterij stariši so spadnoli v španskoj bojni. Si lejko mislimo, kakša bo odgoja te dece? Starišom je vmorila bojna telo, nedužne mlade duše pa vmori boljše vizem.

Žalostna istina od zdajšnjega preganjanja krščenikov v Španiji.

V pokrajinah, štere je Francova vojska v novejšem časi zavzela, skoro nega cerkve, ki ne bi bila onečaščena ali vpepeljena ali spremenjena v skladišče ali konjsko štaljo. Vseposvetski so rdeči na najstrašnejši način mučili duhovnike, redovnike i redovnice. Po raznih škofijah so spomirili 40—70 odstotkov duhovnikov, pač telko, kelko jih ne moglo pobegniti. V provinci Santander so, kak je zdaj dognato, 156 duhovnikov, v provinci Oviedo pa 190 vmorili. V tema dvema provincama so rdeči porušili 200 cerkev. V provinci Huesca je porušeni 400 cerkvi, v škofiji Saragosa 367, rdeči pa so zaseli 176 cerkvi. Vse cerkve so onečaščene, večina jih je zgorela, tu so rdeči vmorili 76 duhovnikov, o usodi ostali 40 duhovnikov pa nega nikših vesti. V Kataloniji i Castelloni neso nacionalistične čete najšle niti edne cerkve, ki bi jo mogli nūcati. V Castelloni so rdeči še tiste redke cerkve, ki so ostale, z dinamitom razstrelili i to ravno malo pred prihodom Francovih čet.

V 37 škofijah, v šterih so prebivali rdeči, je bilo 25.879 posvečenih zgradb. Vse so onečašene.

Na otoki Minorca, kde je 11 župnij s 40 jezero dušami, je bilo vmorjenih 38 duhovnikov i redovniških oseb. Te otok je dao Cerkvi ednoga najodličnejših mučenikov zdajšnje dobe. To je mladi duhovnik Huguet Janoš. Vmro je 3 tedne po svojoj novej meši. Kda so rdeči prišli v ves Ferrerias, je bolševiški četovodja zapovedao vsem duhovnikom, naj pridejo k njemu. Tudi mladi don Huguet je prišeo, oblečeni je bio v talar. Rdeči oblastnik njemu je razsrnjeni strgao križec s prsi i je zakričao: „Pluni na svojega Boga, ali pa te vmorim!“ Mladi duhovnik pa je zdigno roko i vzkrikno: „Kristuš Krao naj žive!“ Te ga je zadela krugla iz samokresa i mrtev je spadno na tla.

Zdaj so znane tudi podrobnosti od smrti škofov iz Almeirije i Cadiza. Oba škofa so rdeči prisilili, da sta na križarki „Jaimel I.“ nosila premog i kūrila

kotle. Nečloveški rdeči mornari neso dopustili, da bi se na smrt trūdnlva škofa samo za hip odpočinola. Nekaj dni nato so oba škofa, skupno z drugimi vozniki, žive vrgli v morje.

V Barbastri je šo po cesti neki 12 letni dečak. Približao se njemu je tovorni auto, ki je bio natovorjen z lūdmi, ki so spevali pobožno himno. Dečak se je postavio na sredino ceste, tak da se je aoto morao staviti. „Ka pa mate?“ je pitao. „Pun voz krščenikov pelamo v klavnico“ je odgovorila rdeča soldateska. „Tudi jaz sam krščenik, naj se še jaz pelam z vami“, je pravo dečak. I strelili so ga z drugimi vred.

Tovriloškoga župnika so rdeči razbojniki naganjali, naj v svojoj cerkvi Boga prekune. Brano se je. Strgali so njemu gvant s tela, oblekli ga v rdeči plašč, njemu posadili na glavo trnjavo korono i ga v žalobnoj procesiji vlačili po ulicaj. S palicami so ga bili i njemu plūvali v obraz. To so ponavljali tri dni, nazadnje so svojo žrtev strelili.

Zupnik iz Parille je meo priliko pobegniti, vendar pa ne šteo zapustiti svoje fare. Odgnali so ga v vozo, kde so njemu pravili: „Samo mirno sleči duhovniško obleko, vere je zdaj itak konec!“ Odgovoro njim je: „Dečica, ne dajte se preslepiti, zakaj vera nemre vmreti. Zapisano je, da bo v vseh dobah preganjanja. Ali vervlite mi, Cerkev bo tudi to preizkušnjo zmagovito prestala i bo znova vzpostavljena.“ Junaštvo matere toga duhovnika ne bilo nikaj menše. Kda je bio njemu sin v vozi, njej je tajnik rdečega komisariata svetovao, naj ga pregovori, da se odpove veri, nato bo pa svoboden. A mati je odvrnola: „Moj sin ne bo pogūbo duše za rešitev svojega tela.“

Župnika iz Carrascaleja so zaprli skupno z njegovov materjov. Kda je bio obsojeni na smrt, je mati pokleknila pred rable i je prosila smilenje za svojega sina. Kda je vidla, da je vsaka prošnja zaman, je obinola svojega sina i pravila rdečim rablom: „Dobro — pa vmorite še mene“. I so šli i so jo zaistino vmorili s sinom vred.

Vredništvo v Lendavi hš. 67, uprava v Črensovcih, Slov. Krajina.

Letna naročnina v državi 30 Din., mesečno 2:50 Din., v inozemstvu 72 Din., mesečno 6 Din. z M. Listom letno 100 Din. Na skupni naslov pri širitelaj v državi je letna naročnina 24 Din., mesečna 2 Din. — Plačati se mora naprej. Stev. položnice 11806. Rokopisi se ne vračajo. — Cena oglasov: Cela stran 800 Din., pol stran 400 Din. i tak nže Poslano med tekstom vsaka reč 2 D. mali oglasi do 10 rečij 5 Din. više vsaka reč 1:50 Din.

Nedela

po treh kralaj tretja.

Gda je prišo Jezus z gore, so ga sprevaljale velike vnožine. I glej, pristopo je gobavec, spadno pred njega i pravo: „Gospod, če ščeš, me moreš očistiti. Jezus je stegno roko, se ga je dotekno i velo: „Ščem, bodi očiščen“. I taki je bio očiščen od gob. I Jezus njemi je naročo: „Glej, da nikomi ne poveš, nego idi, po-kaži se duhovniki i prinesi dar, ki ga je zapovedao Mozeš, njim v svedočenje.

Gda je pa prišo v Kafarnaum, je pristopo k njemi stotnik i ga proso: „Gospod, moj sluga leži doma mrtvokotrigen i jako trpi.“ Jezus njemi je pravo: „Pridem i ga ozdravim.“ Ali stotnik njemi je odgovoro: „Gospod, nesam vreden, da ideš pod mojo streho, nego pravi samo z rečjov i moj sluga bo ozdravljen. Ar tudi jaz, ki sem pod oblastjov i mam vojake pod sebov, velim tomi: „Idi, pa ide“; i drugomi: „Pridi, i pride“; i svojemi slugi: „Včini to, i včini“. Gda je pa Jezus to slišao, se je začudo i pravo svojim sprevodnikom: „Zaistino, povem vam, toliko vere nesam najšo niti v Izraeli“. Povem vam pa, da jih bo vno go prišlo od vzhoda i zahoda i bodo sedeli za stolom z Abrahamom i Ižakom i Jakobom v nebeskom kraljestvi, sinovje kraljestva pa bodo vrženi v v kmico; tam bo joč i škripanje z zobmi“. I stotniki je pravo Jezus: „Idi, i kak si verva, se ti zgodi!“ I sluga je ozdravo tisto vüro. (Mataj 8, 1—13.)

Jezus se je gobavoga človeka smilo, dotekno se ga z rokov i naročo kak Gospod nebes i zemle: „Ščem, bodi očiščen!“ Zakaj se Kristuš dotekne betežnika? Lehko ga ozdravi s svojov rečjov.

Kristuš je priše svet odrešit ne samo s svojov božov vsemogočnostjov, nego po skrivnosti svojega včlovečenja. Zato se pri ozdravljenju betežnikov ne poslužavao samo svoje vsemogočnosti, nego je sodelüvao tudi s človečov svojov naravov. „Pokladao je vsakomi svoje roke i vse je ozdravo,“ piše sv. Lukač.

Čiravno je kak Bog mogeo s svojov rečjov odgnati vse boleznj, se betežnikov dotika v znamenje, da zadobimo zdravilo po njegovom človeštvu. Pri sv. Marki čtemo, da je Gospod nekoč plüno na zemlo, potem to pomešao s prahom i s tem blatom nama-zao oči slepomi. Spregledao je. Tisto, ka je prišlo iz vüst Gospodovih, pomeni Reč božo, ki se je združila s prahom, s človečov naravov, v Boga-človeka, po šterom je znova sprevidio slepi človeči rod.

Jezus je ozdravljenomi pravo: „Glej, da nikomi ne poveš.“ S temi rečmi je ne dao kakšo ostro zapoved, nego je šteo dati vzgled, da naj ne iščemo pri dobrih delih odobravanja i hvale pri lüdeh. Zveličar tudi ne nameravao svoja dela odteguvati preiskavanj izvedenih lüdi, vej je ozdravljenoga ravno v tom slüčaji podao k svojim nasprotnikom.

Ozdravljenoga je Kristuš poslao k duhovniki. Žele, da se nasprotniki osvedočijo od njegovih čüd i verjejo v njega. Zednim pa šče biti pokoren Mojzešoj postavi. Prle se je bio gobavoga dotekno v znamenje, da njega Mojzešova naročila ne vežejo, zdaj pa po Mojzešovom naročilu pošle ozdravljenoga k duhovnikom.

Ešče drugi globli pomen je v tom, da je Gospod poslao ozdravljenoga k duhovniki. Gobavost je podoba greha sploh. Što je zbetežao za tem betegom, so ga izključili iz občestva. Što smrt-

Luteranko Marija čüdežno ozdravila.

Lurški časopis „Journal de la Grotte“ objavlja preiskavo zdravniškoga urada, štera se glasi, da je l. 1937. 6. septembra 20-letna luteranska gospodična German Bristen v Lurdi čüdežno ozdravila. Zdravniki so dognali, da ma jetiko v kolenu, jetiko v obistih i jetiko v meheri i da za njo človeče pomoči nega. Njeni oča, tudi luteran, je čüo predavanja od čüdežnih ozdravljenj v Lurdi i da vüpanja na zdravniško pomoč ne bilo, je svojo hčer zročo v Marijino varstvo i jo pelao v Lurd. Čeravno luteranje ne častijo B. D. Marije, i čeravno ne verjejo, da bi Jezus v Oltarskom Svestvi prebivao, je ta težko betežna luteranska deklina v

svojem srci zavrгла krivi navuk svoje vere, se je z gorečimi i milimi prošnjami obrnola do drage nebeske Matere D. Marije, naj jo ozdravi. I kda je bila procesija z Najsvetejšim, je ta luteranka z živov verov gledala presveto Hoštijo i ponavljala prosečo molitev svetopisemskoga gobayca: „Gospod, če ščeš, me moreš ozdraviti.“ I na Marijino prošnjo se je smileni Zveličar zgledno na to težko betežnico, njej je v srci potrdilo, da je prav vervalo v Njegovo navzočnost v presv. Oltarskom Svestvi i prav včini, kda se je njegovoj prečistoj Materi D. Mariji priporočila. Svedočanstvo i dokaz njene vere bodi njeno ozdravljenje: „Ščem, bodi zdrava.“

Angleški državniki v Rimi.

Na konci preminočega tjedna je prišo v Rim predsednik Angleške vlade Chamberlain z angleškim ministrom za zvünešnje zadeve Halifaxom. Angleškiva državnik sta bila nad vse slovesno sprejetiva v Rimi i držala politične razgovore z minister-skim predsednikom, vojvodom Mussolinijom i talijanskim zvünešnjim ministrom, Ciano. Vse-bina razgovorov se je sükala okoli sredozemskega morja, Španije i Francije. Dozdaj je bila jedina gospodarica Sredozemskoga morja Anglija. S tem pa, ka se je Italija jako okrepila z velikov Abesinijov, štere bogastvo je nedopovedljivo i ka se je zvezala z Japonskov i Nemčijov v trdno zvezo, je postala Italija nevarna Angliji. Pot v Indijo, odkod ma Anglija vse svoje bogastvo, več ne varna. Zato sta šla zastopnika Anglije v Rim, da si Sredozemske morje bar delno zasigura. To je eden zrok Angleških državnikov v Rim. Drugi je Španija. Italija je zmagala kak v Abesiniji, tak tudi v Španiji. Angleži so tiho podpirali rdeče, se zna, ne zavolo njihovoga mišle-

nja, nego zavolo haskov v trgovini. Italija je pa podpirala Francu, ar je sovražnica komunizma. Zdaj, ka zmagüje Franco, se je Anglija mogla ponizati i z Italijov si pogovoriti, kakše stališče naj zavzame okreplena i pomlajena krščanska Španija na Sredozemskom morji.

Francija je zavezница Anglije. Ž njov je pa v svaji Italija zavolo njenih afrikanskih naselbin. Suezki prekop, skoz šteroga vozijo italijanske ladje, majo v ročaj Francozi. Džibuti pristanišče, štero je najbližje i najprimernejše za Abesinijo, majo tudi Francozi v posestvi. To je zrok nesoglasja med Francijov i Italijov. Italija zahteva za varstvo Abesinije Korziko, Džibuti i Somalijo, ka pa Francozi neščejo odstopiti. Da bi se ta svaja pomirila, sta se zdignola angleškiva državnik v Rim, da napravite nekši zadovoljiv način pomiritve med Italijov i Francijov.

Tajni zrok potüvanja je pa naslomba Anglije na Italijo zavolo premoči Nemčije, štera je za obe nevarna.

Brezbožno gibanje v Rusiji.

Ob 20 letnici borbe komunizma proti veri so brezbožniki izdali knigo, v šteroj priznavajo, da je komaj polovica ruskoga naroda pretrgala vezi z verov, vno go milijonov se je pa šče izdalo stalno držli. Zato so se brezbožniki odločili, da bodo odsegamaili vodili proti Bogi hüšo bor-

bo. — Mi pa odgovorimo nesrečnim zapelancom z rečmi sv. pisma, da se njim „Bog, ki je v visini, smeje“. Pa polovica naroda, od štere mislijo, ka so odpadnoli od Boga, je v srci tudi verna, samo zvüna od straha za krüh se kaže boljševiskom nevarna.

Kulturni obzornik.

Prekmurica v Argentini.

Prekmurski kotichek v „Duhovnem življenju“.

V Argentini in sicer v Buenos Airesu izdaja slovenski izseljenski duhovnik Jožef Kastelec za izseljence, za slovenske izseljence zelo lepo urejevan list „Duhovno življenje“. Pri pisanju mu mnogo pomaga č. g. Janez Hladnik, znan vsem našim prekmurskim izseljencem v Argentini. V začetku marca 1936. je prišel iz domovine med svoje izseljence v Buenos Aires. V svojem dušnem pastirstvu je prišel mnogokrat v stik z našimi prekmurskimi izseljenci. V svojih poročilih, ki jih objavlja v najrazličnejših listih tu v domačih in

no greši, se izklüči iz cerkve bože. Sedem vrst gobavosti so poznali. Sedmeri so poglavitni grehi i sedmero je zdravilo v svestvaj. Sedemkrat je duhovnik ozdraveloga škropio. Što je tak bio oküžen, je morao priti pred duhovnika, da ga preišče i spo-za za čistoga. V tom nam je dana podoba svestva sv. pokore, v šteroj mora človek priti k spovedi, čeravno bi njemi Bog zavolo popolnoga obžalüvanja odpüsto grehe že prle.

Slovo v lübezni do Boga i siromakov.

Večletna naročnica naših listov v Franciji, Andrejek Ana, iz fare presveta Trojstva, od Nedele, se je odločila, da zapüsti svet i se potegne med štiri stene samostana, gde bo kak cvetoča deviška lelija i z trnjom oviti ščipek tolažila Jezusovo presladko Srce za grehe sveta.

V slovo nam je poslala lepo pismo i z pismom je poslala 1200 Din. na dom siromakov, na Dom sv. Frančiška v Črensovcih, se spomenola svojih pokojnih i plačala štiri sv. meše za nje, se zročila sv. Maloj Treziki, da njej sprosi stanovitnost i se spomenila siromakov svoje rojstne vesi, Martinja, pa je plačala štiram siromaškim družinam Novine i Marijin List.

Slüžečka dekla, ki njej tujina črpala moči, si zmisli pri slobodi od svete na Boga i njegove siromake. Jezus i siromaki, to je cio njene düše, to je popunost njenoga srca. „Te peneze sem poslala iz lübezni do Boga i no siromakov“, nam piše. Ta prosta dekla je zarazmela poslanstvo denešnjega časa, ki ne drugo: živeti za Boga i njegove siromake. Njeno poslovilno pismo se glasi: Prečastiti g. urednik! Hvaljen Jezus i Marija. S temi

imeni vas najlepše pozdravljam pa vam želem v tom novom leti dosta zdravja od maloga Jezusa.

Z Bogom, prečastiti g. urednik, i jaz se vrnem od tec v samostan, Novine i Marijin list izročim drugoj naročnici, Zrim Hildi. Po dugšem časi, gda mi bo dovoljeno, bom znova čtela drage mi liste Slov. Krajine, Novine i Marijin List. Prosim Vas, prečastiti gospod, molite za mene, da stanovitna ostanem. V Jezusi i Mariji Vas pozdravljam, ne spozabite se z mene. Pozdravim iz celoga svojega srca Nedelskoga plivanoša, g. Čiriča, z celov nedelskov farov, pa tudi z odprtim srcem svoje drage brate, tetico z decov, vse vas prosim, molite za mene. Čeravno se na tom sveti ne bi več vidili, bomo se na drugom sveti kak najhitrej, ve je življenje ne drugo kak rožni bomblek, šteri vgojdo precvete, večer se pa že osiple i se posüši. Pri Jezusi i Mariji mo se vidili i vekomaj, vekomaj veselili.

Z Bogom Slovenska krajina, mili moj dom, pozabla te nikdar, te nikde ne bom.

Andrejek Ana, Boistrancourt, Nord France, iz Martinja.

Kitajci so stopili v ofenzivo.

Kitajska vojska je stopila v ofenzivo i Japonce vrgla nazaj na severnom i južnom bojišči. Kitajci so zavzeli 60 mest, vno go

strliva dobili v roke. V roke njim je prišla tudi železniška proga Kanton—Honkong. Zgrableno je veliko število Japoncov.

Ka je istina pri napadi na Munkač?

Madjari so raznesli po celom sveti, da je češka redna vojska napadnola Munkač, šteri je po Bečkoj razsodbi pripadno Vo-grskoj. Pozvana komisija je pa dognala, da je to laž. V civilno obleko oblečeni madjarski vojaki, ki spadajo v razna narodna društva, so prešli mejo i strelali na Češko vojsko. Ta je pregnala nazaj. Češki oficer z belov zas-

tavov se je bližao madjarskoj vojski, da bi to obvesto, ka se je zgodilo i madjarska vojska je na češkoga oficira strelala. Tak je istina po preiskavi komisije. Namen madjarskih strašilcov je bio, da češko vojsko razdraži, ka bi ta segnolo v bojno i ka bi te Madjari meli pravico zahtevati za sebe več slovaške zemle. A te načrt se je, vüpajmo, za vsigdar vjalovo.

Važno opozorilo izseljencem v Franciji.

„Inozemec, ki ima carte d'identité veljavno eno leto (ali celo manj), nema v Franciji domovanja, kakor ga predpisuje člen 1 zakona („decret-loi“) z dne 12. novembra 1938 in zato ne more v Franciji skleniti zakona.“ — S tem so prizadeti

tudi nekateri naši izseljenci. Kot izhod se svetuje tistim, ki so že dalje časa v Franciji, da za zdavanje izrabijo letni dopust in tisti čas obišejo domovino. — Ivan Camplin, izseljenski duhovnik, Pariz XI. bd. Voltaire 57.

ljencev v domači rojstni kraj, v idilično delo na polju in v goricah v jeseni.

Kot glavni vir je g. Lahu — uredniku prekmurskega koticheka služila Slavičeva knjiga „Prekmurje“. Iz nje je črpal svoje znanje o Slovenski krajini. Marsikatero se misli njegove, so pa tudi samonikle. Zanimivo je, kako lepo označuje značaj prekmurskega izseljenca. Seveda vsaka trditev ne bo držala. V pisarni Rafaelove družbe v Ljubljani so mi v jeseni 1936. te številke „Duhovnega življenja“ prišle slučajno v roke. „Prekmurski kotichek“, pisan v prekmurščini, me je zelo iznenadil. Pri nas doma so ravno v tistih časih nekateri mladi izobraženci zelo nastopali proti prekmurščini v našem domačem tisku. Tu pa človek vidi, kako človek (g. Kastelec in Hladnik), ki ni Prekmurec, uvaža istočasno v slovenski mesečnik tam daleč v Južni Ameriki članke pisane v prekmurščini... Pač huda ironija usode! Kako vesel sem bil tega pojava.

V trenutku sem se namreč spomnil na to, kako veliko in važno poslanstvo bi zmogel vršiti ta „Prekmurski kotichek“. Postal bi lahko močna vez med domačim krajem in prekmurskimi izseljenci v Južni Ameriki. Zato bi

bilo zelo potrebno, tako sem si mislil, da bi se tudi mi iz Slovenske krajine, iz domovine v njem oglašali. Ko sem prišel iz Ljubljane domov, to je na Prevalje, kjer sem bil takrat kaplan, sem se usedel za mizo in takoj napisal pismo g. Hladniku. Prosil sem ga, če smem sodelovati v „Prekmurskem koticčku“ Duhovnega življenja. Zelo vesel je bil moje ponudbe. Stopil sem v stik tudi z g. Lahom in začel pri koticčku sodelovati. V treh številkah (november in december 1936 ter januar 1937) se nahajajo moji članki. — V nov. šte. (str. 280—282) sem izseljencem pojasnil, da se naš domači kraj imenuje Slovenska krajina, razložil pomen „Novin“ in „Prekmurskega koticheka“ za vsakega izseljenca. — V dec. šte. (str. 305—309) sem poročal o žalostnih in veselih dogodkih v l. 1936 v domačem kraju (kriza, beg v tujino, povodenj; nove maše itd.) Ta članek je ponatisnilo „Glasilo K. S. K. Jednote“ v Sev. Ameriki v Clevelandu v svoji 2. šte. 12. januarja 1937. na strani 4). — V jan. šte. 1937 se je oglašil tudi g. Klekl. Daje izseljencem navodila za duhovno življenje. Da bi dvignil v izseljencih slovenski ponos in samozavest, sem jim v tej številki (str. 17—20)

Prijavljanje.

Vse tiste dovce, sirote i invalidi, šteri mate odločbe po invalidskom zakonu iz leta 1929. i dobivate invalidnino, Vas prevede finančna direkcija, štera plačuje invalidnine, na prejemke po tej uredbi, (§ 115) i to do 1. aprila 1939. — Vse peršone, šterim se po tej prevedbi zgodi krivica, majo pravico se pritožiti na pristojnom sodišči — pri nas v Murskoj Soboti.

§ 67. Vsaki, šteri misli, ka ma po tej uredbi pravico do državne pomoči, mora vložiti pismeno prijavo pri okrožnom sodišči — pri nas v Soboti.

Za nepismene, duševno be- težne, maloletne lahko vložijo prijavo rodbinske kotrigre ali kak- ša druga peršona. Lahko se pa da tudi na zapisnik pri sodišči v Soboti.

§ 68. Prijava se more dati po ednom leti od dneva odpu- stitve iz vojske, dovce pa od dneva smrti moža ali pogrešanca.

Pravica prijave pa ne za- stara. Što je po zdajšnji zaka- naj zamudo se prijaviti, to lahko napravi po tej uredbi. Samo, ka se njemu prizna pravica od dne- va prijave, ne pa tudi za nazaj. (Pri nas je več takši prilik).

Vse prijave, pritožbe i pri- loge k njim se morajo izdati brezplačno i brez koleka. Ob- lastva pa morajo napisati na od- tok — (Takse prosto po § 68 uredbe o invalidih).

Če prijavlenec ne bi mo- geo dobiti bar listin, štere so potrebne, je okrožno sodišče dužno menkažoče poskrbeti.

Ki so v Nemčiji marke zaslužili.

Cena srebrne marke je 9 Din. Cena marke ide doli, ar naša država več vozi v Nemčijo kak vó, zato nema tam kliringa. Srebrnih mark sme vsaki potnik v Nemčijo prinesiti samo 30, a papirnatne pa niedne. Zato se zdaj papirnatne ne morejo zmenjavati.

Najhujša sleparija s ponare- jenimi bankovci, ka jih je bilo v zadnjih 20 letih.

Pariška policija je prišla na sled ponarejüvanji penez. Oča ponarejüvanja je bio tiskar F. Charles le Fevrea, sezna židov. V Parizi je ponarejüvao s svo- jimi pomagači francoski, angle- ški i amerikanski penez v nešte- tih milijonih. Zdaj je prišeo ob- lasti v roke. Svojih pomagačov nešče izdati.

psedočil kulturno-duhovno bo- gastvo naše Slovenske krajine (starinske cerkvi, slikarstvo, zgo- dovina, starinske knjige). Sledi „ocena“ Novakovega „Izbora“ (str. 18) in Miroslavnih „Prek- murskih pesmi“ (str. 18—20). „A-j“ opisuje „Prvi božič v Ar- gentini“, L. A. Lah: „Quo vadis“ (polemizira: ali Slovenska kraji- na ali Prekmurje). Iz Sušnikovih „Prekmurskih profilov“ je pona- tisnjenih nekaj vrstic (začetek in konec) pod naslovom „Prekmur- ski sprehod“. V tej številki se oglašja tudi nek „Anton“ iz do- movine. Celih osem strani ob- sega v tej jan. številki „Prek- murški kotichek“. Je izmed vseh najboljšeje.

Med članki je tudi nekaj slik: „Sv. Helena na Pertoči“, turniška cerkev z župniščem itd.

Kako je sedaj s tem „Prek- murškim kotichekom“? V prvotni obliki ga ni več. Tu pa tam se še kateri izmed prekmurskih iz- seljencev kaj oglašja v „Duhov- nem življenju“: bodisi v knji- ževni slovenščini — bodisi s ka- kim člankom v prekmurščini. Kaj vse so še napisali Prekmurci v „Duhovno žioljenje“, ne morem v teh vrsticah označiti, ker ni- mam vseh nadaljnjih številka na razpolago.

Božični nagovor sv. Oče.

Kak vsako leto, so se tudi letos zbrali kardinalje v Vatikanskoj palači, da čestitajo sv. Oči i njim želejo srečne božične svetke i novo leto. Sv. Oča so se njim za to lepo zahvalili i v svojem govori podali pregled vse prilik, v šterij se nahaja Cerkev i svet. Sv. Oča so se zahvalili za čes- titke i navzočim podelili očinski i apostolski blagoslov. Posebi so se zahvalili kardinalom za po- moč pri sklenitvi lateranskoga pakta. Sv. Oča so povdarili nam- en i pomen kat. akcije za celi svet i se doteknoli pitanja sve- stva sv. zakona, šteroga gazijo države (Nemčija, Italija, Rusija). V svojem govori so se spome- noli tudi velkoga i slavnoga nju- voga predhodnika Leona XIII.

Plošča na spomin†Nikoli Pašiči v Zürichu.

V Zürichu so odkrili na spom- in† Nikoli Pašiči, predsednik jugoslovanske vlade spominsko ploščo na tistoj hiši, kde je kak dijak prebivao. To je bilo pred 70 leti, te je Pašič tam stanüvao. Pri odkritju plošče je meo po- membni govor predsednik naše vlade dr. Stojadinović, v šterom je pohvalo Švico, štere šole so blesteča znanstvena središča.

Dešč so iznajšli.

Inženir Baigori-Velaz je iznajšeo v republiki Argentini nekšo pripravo, štera, če se po- stavi na streho hiš, v 3—4 dne- vaj na tisti kraj dešč prinese. Poskuši so že napravleni i so se posrečili. Iznajditeli ponüjajo raz- ne države težke milijone, če njim to pripravo izroči. Na iznajditela sta se obrnoli celo v Španiji se vojskújočivi dve stranki, rdeči i Francovi, da bi s tov pripravov zalejale sovražnike i prišle do zmage.

Skupščina i senat začela delati.

V ponedlek 16. t. m. sta se sestala skupščina i senat v Bel- gradi. Za predsednika senata je zvoljen dr. Korošec. Skupščinski predsednik se bo volo, kda se mandati verificirajo, to je, kda za to zvoljen odbor pregleda vse spise za volitev, prerešeta mo- rebitne prizive i da svoje mišle- nje, ka proti zvolitvi poslancov nega nikše pritožbe, ka zakon ne se je kršo. Maček je dobo 47 poslancov i za ednok ne idejo v Beograd. Ostala protina je do- bila 20 poslancov, ki idejo v parlament. Med temi sta dr. Laza Marković, Peter Živković i drugi.

Zasledil sem še te spise:

„Gostüvanje“ — Franc An- drejek, marec 1937 (str. 102-104). Uredništvo je pripisalo to opom- bo: „V počaščenje naših prek- murskih rojakov in njihovih le- pih starih običajev prinašamo pričüjüči sestavek v prekmurskem narečju“. Pa to „gostüvanje“ je enostavno prepisano, oziroma v prekmurščino prevedeno iz Suš- nikovih Prekmurskih profilov.

Dr. Franc Ivanocy. Ob osem- desetletnici rojstva — april 1938 (str. 66—67). Članek je nepod- pisan. Mogoče je ponatis iz „Slo- venca“. V tej številki se nahajajo „Prekmurske novice“ in A. Lah ima leposlovno črtico „Sestra angela“ (str. 74—76). Vse v knji- ževni slovenščini.

Sicer se v mnogih številkah „Duh. življenja“ omenjajo Prek- murci, tudi novice iz Slov. kra- jine; n. pr. tudi lani v jun. šte- vilki (str. 31).

Najzanimivejše je to, da je bila Slovenski krajini posvečena posebna številka „Duh. življenja“. O njej so takrat „Novine“ že poročale.

Vsekakor je ta pojav „Prek- murskega koticheka“ v slovenskem izseljenskem listu v Južni Ame- rik i zelo zanimiv. — iš —

GLASI IZ SLOV. KRAJINE.

Širitelje morete Novine i Marijin List taki razne- sti, kak je v roke dobite.

Tožijo se najmre tü pa tam na- ročniki, da včas i celi teden le- žijo pri širiteli Novine i je na- ročniki kesno kak stare dobijo do rok. Prosimo širitelje, da se to ne sme nikde zgoditi. Če šteri ne more ali nešče obna- šati širitelske dužnosti, naj jo odloži. Ta dužnost je izvršava- nje katoličanske akcije, kak sv. Oča Kristušov namestnik vroče želejo, slüži pa to delo apoš- tolsko plačo, ar je apostolsko delo. — Naročnike pa prosimo, naj idejo širitelom na roko, njim pomagajo pri širjenju dobrih kršćanskih listov, zato ka širi- telje zvün božega najema nikaj ne slüžijo. Občüdüjte njihovo lübezen do vas i njihovo goreč- nost. Gorečnost za čast božo i vaše zveličanje, bodite njim zato zahvalni i povežite se ž njimi v bratskoj lübezni, kak Kristuš zapovedava. Če pa gde imate kakše osnovane pritožbe proti širiteli šteromi — mi ne vemo nikaj proti niednomi — javite nam odkrito, pa že popravimo falingo. Vse v lübezni pa iz lübezni. — Uprava Novin.

Navuk za tretjired sv. Fračiška je dnes tjeđen, 29. ja- nuara po večernici v Črensovcih. Večernice ob 2. Po večernici naj pridejo tretjeredniki v Naš Dom, ka se preglednejo računi lan- skoga leta i si potrebno po- gučimo od zidanja Doma sv. Fračiška.

Na podporo naših listov je darüvao, dr. Klar Franc, nar. poslanec, 50 Din., Felbar Štefan, Knežovo, 5 Din., Zrinski Ana, Sobotu, 10 Din., neimenüvani iz Kobilja 30 Din., Kološa Gizela, z Šalamenec, v Franciji, 20 50 Din. Bog plačaj.

Na novo bogoslovje so darüvali izseljenci v Issonduni 70 frankov. Penez poslan po položnici Novin v Maribor.

Lendava. Po kratkom be- tegüvanji je vmro Bohar Adam mesar v Lendavi v 58 leti starosti. Pokojni je bio jako prilübleni med Lendavščari, ka se je tüdi pokazalo na njegovoj zadnoj poti. Težko prizadetoj družini izražao naše sožalje, pokojnomi pa naj sveti večna svetlost.

Bogato naročnino v zne- ski 100 Din. nam je poslao g. Ferdo Šprager, šolski upravitel v Beltincih. — Bog povrni!

Protestirajo. Sapač Karol z Dankovec, Rituper Štefan z Dankovec, Gomboc Štefan z Mač- kovec, Šimon Karol z Šülinec, Kerec Jožef z Šülinec, Matuš Jo- žef z Büdinec, Preininger Adal- bert z Ižakovec, Moršič Franc od Grada, Žlebič Jožef z Markovec, vsi v Buenos Airesi v Argentini, vsi glasno i odločno protestirajo proti „Duševnomi listi“, šteri je v številki od 20. okt. 1938. leta zaničavao katoličansko božo slü- žbo. V 20. stoletju od kulturnih lüdi toga neso pričaküvali. Oni z evangeličanci vküp živejo v miri, zakaj dela „Duševni list“, ki bi morao düše evangeličan- cov gojiti, nemir i spako med njimi. Vsi želejo, da bi Gospod Bog presveto pamet takšim pi- satelom, da se ne bi mešali v katoličansko Matercerkev. Vsi odgovorijo, kak je kristuš go- voro na križi svojim neprijatelom: „Gospodne, odpüsti njim, ar ne vejo, ka činijo.“ Protest v celoti je bio poslani na uredništvo na- šega lista s prošnjov, da ga od-

Vsaka hiša mora imeti šivalni stroj!

Pišite še danas eno dopisnico, mi Vam ga pripel- jamo na dom, ali si ga pa izberite v naši trgovini.

Imamo veliko izbiro od najcenejših pa do najbolj luksurnih.

Cene od Din 1525.— naprej.

Stroje dobite na male mesečne obroke, pri tt.

ŠTIVAN ERNEST

tehnična trgovina, največja zaloga koles, šivalnih in pisalnih strojev vseh znamk, radio aparatov, gramofonov, fotografskih aparatov, otrocih vozičkov i. t. d.

Murska Sobotu, Glavni trg.

stopimo uredništvi „Duševnoga lista“. To smo tüdi vćinoli po- tom g. seniora Kovač Štefana v Soboti, prek koga smo poslali protest na uredništvo „Dušev- noga lista“.

Naš izseljenski dühovnik v Franciji žele novo leto pa- riškom i nadškofi, kardinali Verdieri. Od pomožnoga škofa, g. mrs. Chaptala pozvan g. Cam- plin, se je vdeležo z 300 dühov- niki slavnostnoga pozdrava, šte- roga je pariška dühovščina za novo leto poklonila kardinali Verdieri. Po skupnom pozdravi je dühovščina ešče posebi šla, da vošči kardinali i škofom sreč- no novo leto. G. Camplin je šo v družbi talijanskih dühovnikov. Gda je g. Camplin g. kardinali

izročio novoletno želenje, ga je te pitao, če je on tüdi Talijan. Gda je g. Camplin povedao, što je, je poleg stojećü dühovnik pravo: „Mais oui, Vous êtes archévêque de tous les pays du monde“ to je „Pa jasno, vi ste nadškof vseh dežel celoga sveta.“ Kardinal se je prisrčno nasmejao i je Camplina blagoslovo z kri- žom na celo. G. Chaptal, ki je že itak poznao g. Camplina, je poleg stojećümi püspeki etak razlagao od Campina: „c'est Mr. l'abbé Camplin, qui n'est jamais tranquille, qui voyage tou- jours“. Ka pomeni: „To je dü- hovnik Camplin, ki nikdar ne na miri, ki vsikdar potüje“. — Te lepi sprejem g. Camplina je čast za vso Slovensko Krajino.

V tork 24. januara ob pol osmoj vüri v radiji predavanje: Pomen „Novin“ za osloboditev Slov. Krajine. Prenašajo radijske postaje Beograd, Za- greb i Ljubljana.

Pesja vernost vči človeka.

Na angleškom je ponoči začela goreti hiža družine Law- son. Družina je mela vućjo küso, štero je zvala za mini i štera je en den prle skotila 6 kujsekov. Kda je začela hiža goreti, je kü- sa tak dugo kavülija i se v zi- belko zaganjala, dokeč se ne vbüdilo dete v zibelki i poleg njega speča mati. Kak se matü zbudi, taki zbeži z detetom iz goreče hiže, 6 mladih šćemcov pa že ne bilo mogoče rešiti, vsi so zgoreli. Kak lepa vernost ne- me stvari, ki nas vči. O da bi se tüdi dali vćiti.

Velikanske zmage Franca

General Franco se je bli- žao mesti Barcelona, kde se je začela svoj čas revolucija rdećih i kde so najveć grozodejstev ti napravili. Petdeset jezero rde- ćih je spadnolo, ali so ranjeni v 4 tjedenskoj ofenzivi, zgrabljenih jih je pa nad 30 jezero. Reus mesto z velikimi skladišči orožja je prišlo v roke Francovoj vo- ski, kak i mesto Tarragone. Z božov pomoćjov se bo Franci posrećilo, da prepreči dovoz orožja iz Francije i Rusije, zato ide z velikimi koraki proti Bar- celoni. Francijo jako skrbi to prodiranje, ar se boji prenovlene Španije.

Madjarska v zvezi proti komunistom.

Madjarska vlada je pristopila z Nemćijov, Italijov i Japon- skov v protikomunistično zvezo.

Strašen oženj v Australiji.

Po logaj i vesnicaj Australije v pokrajini Viktorija je strašen oženj nastao. Oženj gasi do 50 jezero lüdi. Prostor, šteroga oženj obsega, je tak veliki kak cela Slovenija. Vročina je neznosna. Oženj se naprej ne širi.

Razpis.

Krajevna protituberkulozna liga v Murski Soboti razpisuje službo

zašćitne sestre

pri krajevnom protituberkuloznem dispanzerju v Murski Soboti. — Me- sečna plaća znaša 1000 Din. — Pro- silka mora imeti predpisano kvalifi- kacijo za zašćitne sestre. Pravilno opremljeno prošnjo s sliko je po- slati krajevni protituberkulozni ligi v Murski Soboti do 15. febr. 1939.

Predsednik lige:

Dr. Bratina, s. r.

Pošta.

Tanacek Franc, Vadarci. Kalendara smo vćasi poslali, pa Grad je poslao nazaj, ar misli ka so Vadarci mogoče gde Mandžurji. Znova smo je poslali na Bodonsko pošto. Javi, če si jiva dobo. — Trstenjak Franc, Buzancy. Sprejeli 29 60 din, kalendar poslali. Osta- lo naročnino prosimo kem prie. Raj- ner Imre, Bakovci. Iz penez Balažic Marije v Franciji smo vam pošlali Novine i Marijin list. Na 1939 l. vam ostane ešče 7 50 din. Kda Balažicova pride domo, njej vrnete teh 50 din. — Prkić Alojza i Franca domaći, Vaši- ma v Nemćijo v Goizehn smo lani po- silali Novine pa se letos. Nikaj se ne javita, naročnine nesta plaćala. Pošlite nam naročnino i javite, ali naj dele pošlamo ali ne. — Nemec Jožefa do- maći. Vašemi smo poslali v Francijo Novine i Marijin list, dužen je 40 din. Pošlite nam naročnino i javite, ali nje- mi naj naprej pošlamo ali ne. Titan Franc, Krog. Dobili smo 60 din, za Marijo Mariogot. Poasnite nam, ka je bio njeni prveji naslov. Osojnik M. Tropovci. Sprejeli 20 din. i z tem bri- sali 5 din. duga za l. 1936, ostaneć spisali za delno brisanje duga za l. 1937. Rigac Jožefa, Saneonci. Hvala za po- zurave. Din 24 50 sprejeli, kalendar poslali. Sreš Martin, Bratonci. Duga je za lanskio leto 70 din. Poštino smo odračunali.

Razglas.

Podpisana uprava občine Turnišće naznanja, da se bude dne 30. januara 1939 predpoldne ob 10. uri vršila javna dražba

obćinskoga lovišća

tuk. upr. občine Turnišće v pro- storih sres. načelstva v Lendavi.

Vzklicna cena je Din 1385.—

Vsi natanćnejši pogoji za dražbo so na razpolago pri sreskem načelstvu v Lendavi. — Reflektanti, katerim pri- pada pravica do dražbe lovišća, se va- bijo, da se je ta dan udeležijo.

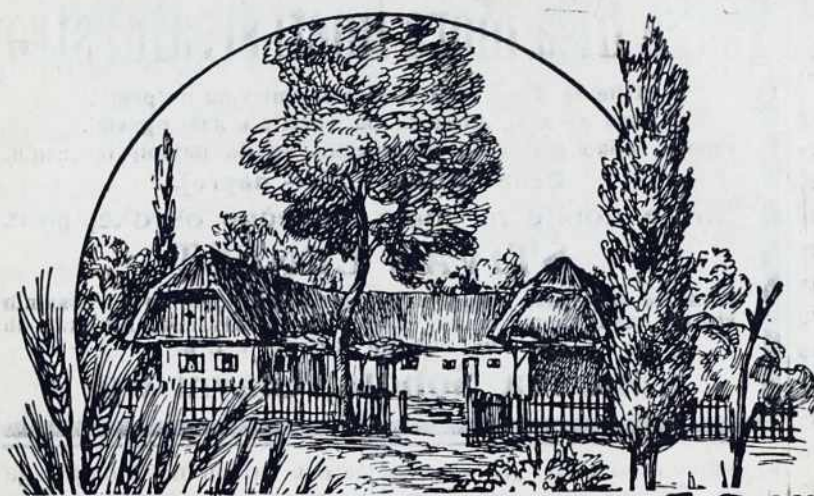
Obćina Turnišće, 11. jan. 1939.

Predsednik: Litrop Štefan.

Šoferska šola Jugosl. Touring- Cluba v Murski Soboti, priredi šoferski tečaj za poklicne šoferje in samovozače. Prićetek tećaja bo z 25. januarjem ob 9. uri v dvorani hotela „SLON“ pri Bacu v Murski Soboti.

Čebelarska podružnica v Bel- tinci ima svoj redni letni občni zbor dne 22. t. m. ob 9 uri v šoli v Bel- tincih. Ker se bo razpravljalo tüdi v ajdovih pasiščih, pridite vüči čebelarji če ste člani ali ne.

Veliko nagrado dobi, ki je naj- šeo tobaćno dozo, zgübleno 8. januara v Soboti v Grajskoj ali Lendavskoj cesti. Gravirana doza nosi odnotraj napis: 12. - V. - 1936., ozvünaj pa: Le- talo in jadrnica. — Javite se na ured- ništvi Novin.

„HIZICKI DOMAČOJ“

Novoletna voščila izselj. duhovniki g. Camplini.

Prečastiti gospod Camplin! Novo leto je danes potrkalo na naša in tudi na vaša vrata. Naj vam bude srečno in veselo leto in naj vam ne da pretrpeti niti najmanjše žalosti, a na pot naj vam nastelje cvetje neskajenega veselja. K novemu letu vam poklanjam svoja srca z vsemi željami, katere imamo za vas. Kakšne so te želje? Samo najboljše so. Prva želja govori, da v novem letu ne bi imeli nikdar povoda do bridkih tožb, da vam sitne skrbi nikoli ne bi kalile božjega miru. Druga želja pravi, da bi naj Bog odvrnil od vas vsako trpljenje in vsako žalost. Vse druge želje se pa obračajo do nebeskega Očeta, da bi vam On dal vse one najboljše spremljevalce in tudi obilen uspeh med nami izseljenci za božjo čast, srečo, zadovoljnost in zdravje. To vam želijo za novo leto podpisani izseljenci: Hajdinjak, Štefanija Gomboc, Temelj Irma, Balažič Marija, Prelec Ema, Ficko Veronika, Gomboc Marija, Fartek Karolina, vsi v Bry sur Marne.

Opomba: Žela je lepa in iskrena, le da najlepše cvetje klije samo iz največjega trpljenja, iz korenin, ki se obimlejo s korenjem križnega dreva. Prosim Boga za uslišanje želja, a tudi za trpljenje - - Camplin.

Velečastiti naš izseljeniški pastir! Vso srečo i zdravje, milost, obilo božega blagoslova v tom novom leti vam žele vaša domačinka. Bog daj, da bi mogli nas kim večkrat obiskati in razveseliti naša zapuščena srca s rajskim veseljem v tom prišestnom leti, srca vseh, v štera do zdaj še ne prisijo svetli žarek sonca toga veselja. Zdaj vas pa še enkrat pozdravljam, ravno tak tudi vašo mamo, mamico, brate i sestrico, g. plivanoša i urednika Novin. Želem vam vsem skupaj srečno i blagosloveno novo leto Agneška H. z bratom Jožekom.

Iskrene pozdrave vam pošilava i vam želeva srečno, blaženo i veselo novo leto. Bog daj, da bi se ga včakali mnogokrat zdravi i veseli i da bi nas večkrat obiskali v tom tujem kraju i okrepi našo dušo. Kda nas pohodite, nam je tak lepo, kak da bi bili v svojem rojstnom kraju. Še ednok vas pozdraviva i vam želeva zadovoljnost v tom novom leti. Pozdraviva tudi g. urednika Novin i njim tudi želeva blaženo novo leto. Godina Matjaž i žena Marija.

Falen bodi Jezuš Kristuš i Devica Marija s svetim Jožefom, to je moj prvi pozdrav. Zatem vas g. duhovni oča najlepše pozdravim i vam želem zdravje i obilno božega blagoslova v tom novom leti. Jaz sam tu bole sama, zato bi se nas za sv. spoved bole malo nabralo, ar so drugi jako daleč vkraj i niti ne vem za nje. Dobro bi pa bilo, če bi od njihovih domačih dobili naslove i bi se tak leži najšli. Meni se dobro godi, k sv. meši i ob-

hajili idem vsaki den. Tam prosim Boga za vse svoje: za mater, brate i sestre, posebno za sestro, ki je tudi v Franciji. Prosim tudi za vse izseljence i posebno za vse duhovnike Slov. Krajine, za g. Klek, da bi mogli še dolgo let vrejvati naše liste i pripelati dosta duš k Jezuš. V svojih molitvah se spominam tudi g. dekana Jeriča, g. plivanoša Bakana i vas, naš izseljeniški duhovnik. Z menov vas pozdravlata tudi izseljenca Tünnar Ignac i žena Ana. Šče ednok vas lepo pozdravim i vam želem srečo i blagoslov v novom leti Katarina Trojok.

Častiti g. urednik! Pozdravljam vas z najsvetejšim imenom Jezušom i Marijinim v tom mladom novom leti prvokrat, g. urednik. Nadale vam pišem, da vaše liste redno dobivava z bratom, šteri so nama na veliko veselje i tolažbo v toj mrzloj tujini, gde človek niti nemre na Novo leto k sv. meši. Na Božič sva hodila oba, na Novo leto pa niti eden nej. Jes zajtra, gda pri živini vunej opravim, te morem biti notri pri deci pa pripravlati obed, kajti vertinja pela vsako zajtro mleko v varoš pa pride ob pol dne domo, pa deca jejo, dečak je 3 leta star, mlajše pa 1½ leta. Na Božič je prišla sosed, ka je bila 1 vöro pri deci tisti čas, kak sam jes bila pri meši, pa cerkev je tudi malo predaleč, bole kak 2 km je. Prvle mi je bilo bolše, kajti 2 dekli svi bile, edna notri delala, jes pa vunej, zdaj pa sam že 4 mesece sama, ka to vse delam, zato pa zdaj skoro nemam nej svetka pa nej petka, pa vse glij veselo ta opravlam svoje delo, kajti že se naprej veseliva, ka bo ednok konec toj robiji. Zato vas pa prosiva, či je mogoče, da nama pošilate šče do meseca maja vse liste, kajti na konci aprila ideva oba z bratom nazaj v prelubi domači kraj v hižicko očinsko, gde pa so tudi od nigda že naročniki na vse liste. Zato se vam g. urednik prav lepo zahvalim na rednom pošilanjju Novin i M. lista skoz vsej 5 let, kak sam eti v Franciji. Tej so mi jedini zvesti prijatelji, me sprejavajo i obiščejo v šterimšče deli Francije sam i me tolažijo i lejšajo nevole. Zavolo naročnine sam pisala domo, da jo ajta poravnajo kem prle. Zdaj vas pa šče ednok prav lepo pozdravlava oba z bratom i vse sotrudnike Novin i Marijinoga lista, najne drage domače, rodbino i celo bogojansko faro z g. plivanošom i vsem želeva zdravo, srečno, milosti i božega blagoslova puno Novo leto. Bog z vami i z nami, angel čuvar naj naj čuva, da se srečno povrneva nazaj v domači kraj. Zbogom do veseloga videnja. Agneška i Jožef Horvat iz Bogojine v Franciji.

VCEPLENO TRSJE z korenjem oda Trojok Stanislav, Lendavske gorice.

Zveza poljedeljski delavcev v M. Soboti je začela s svojimi velikimi delavskimi zborovanji po Prekmurju.

Zveza poljedeljskih delavcev (ZPD.) v Murski Soboti, katera je tekom dveh let organizirala 6560 delavcev v Slov. Krajini i v bližnjem Medjimurju ter Štajerskem, si je za to zimo nadela nalogo obdržati 17 delavskih zborovanj v vseh večjih centrih v Prekmurju ter v vseh večjih krajih ustanoviti tudi podružnice. Tako bo v kratkem ustanovljenih 17 podružnic. Na vseh krajih se bo vršilo tudi delavsko zborovanje. Namen teh zborovanj je poučiti vse prekmursko delavstvo, kako naj se v tujini vedo, dalje zbuditi pri delavstvu čimvečjo strokovno, narodno, versko, moralno i državno zavest.

Razen zborovanj bo ZPD. v Murski Soboti priredila 3 velike tečaje za vse delavske zaupnike, predelavce i voditelje. Namen tečajev je nuditi najnujnejšo osnovno podlago za znanje, ki ga delavski zaupniki potrebujejo za vodstvo delavcev v tujini, da bodo znali delavce prav voditi i primerno ter koristno zastopati interese delavcev, da bodo zadovoljni delavci i delodajalci ter da se preprečijo vsi eventualni spori, pritožbe itd.

Delavska zborovanja so nekakšna ljudska univerza. Dvoje taki zborovanj se je že vršilo, in sicer prvo pri sv. Sebeščanu v Pečarovcih, dne 6. januarja, drugo pa pri Kuzmi v nedeljo dne 8. januarja t. l.

Pri Sebeščanu se je zborovanje vršilo v prostorih gostilne g. Zelka. Zborovanja se je udeležilo okrog 300 delavcev. Uspeh je bil nadvse pričakovanja lep. Govorili so gg. Novak Franc, strokovni tajnik, Kerec Franc, šef Borze dela, Bajlec Franc, narodni poslanec in dr. Bratina Franc, sreski načelnik, ki je zborovanju prisostvoval kot zastopnik politične oblasti. G. Kerec je v svojem nadvse lepem govoru povedal mnogo zanimivega i poučnega ne samo za delavce, temveč tudi za laike. Marsikomu so se odprle oči i je sprevidel, katere so prave sončne i senčne strani izseljevanja. G. Kerec je dal delavcem zelo lepe nasvete, kako naj se vedejo v tujini, kako morajo ostati zvesti svojcem, domačiji, veri, narodu i državi i jim priporočal, da naj povsod s ponosom povdarjajo svoje slovenstvo, naj živijo tako, da bodo našemu narodu v čast tako, da

je bodo tujci ne samo spoštovali, temveč tudi cenili. G. Kerec je za svoj poučni i bodrilni govor žel velik aplavz od strani vseh zborovalcev. Zborovalci so bili ves čas z vso pozornostjo sledili govornikovim izvajanjem ter z velikim navdušenjem in odobravanjem vzklikali.

Še lepše je bilo delavsko zborovanje v Kuzmi. Vršilo se je v prostorih nove gostilne g. Farteka. Vsi prostori so bili nabito polni, vendar je še nad 200 ljudi ostalo zunaj, ker niso mogli noter. Zborovanju je prisostvovalo najmanj 600 delavcev. Občina Kuzma s svojimi 4 kraji je najbolj obljudei del Prekmurja i ima 570 organiziranih delavcev. Govorniki so bili isti kakor pri Sebeščanu. Ljudstvo je bilo tako navdušeno, kakor še nikdar na nobenem shodu ali zborovanju v Kuzmi. Zadovoljni so bili zborovalci zlasti z govorom g. Kereca, ki je govoril o uvedbi novega reda i pravičnega postopanja pri bodočem posredovanju na delo v inozemstvu. Od slej bodo prišli vpoštev siromašni i v ekzistenčno ogroženi delavci, potem drugi. Mladolentni se več ne bo pošiljalo na delo, ker je to škodljivo kakor v moralnem tako v fizičnem pogledu. Služit bodo šli samo starejši močni delavci i ti bodo tudi primerno plačani. Vsi, ki imajo kako premoženje i niso zadolženi, kakor tudi tisti, ki se v moralnem ali drugem pogledu niso dobro vedli, bodo izključeni od posredovanja. Ljudstvo je govornikom skoz i skoz vzklikalo i odobravalo delo ZPD.

Prihodnje zborovanje je bilo v Šalovcih v nedeljo dne 15. januarja t. l. ZPD. vrši veliko i koristno delo za prekmursko delavstvo i ves narod. S svojim napornim i požrtvovalnim delom olajšuje posle vsem merodajnim lokalnim i izseljeniškim oblastem, pospešuje i goji med narodom moralno, versko, narodno i državno zavest, zato ji gre od vseh tudi vse priznanje, saj je ona edina organizacija, ki po svojih nasebičnih voditeljih ter s svojimi odličnimi govorniki zna najbolj učinkovito na hiter način sejati v srca ljudstva narodno i državno zavest. Iz teh razlogov bi bilo priporočljivo, da se ji od vseh merodajnih oblastev nudi ne samo moralno temveč tudi denarno pomoč.

Po volitvaj.

Tri dni po državnih volitvaj smo se zbrali pri Lapošovem Toneki. Zimski je čas i pri vročoj peči eden od drugoga več zna. Vsi veseli i lušni si pogučavamo od ednoga pa drugoga. Med drugim si zgučavlemo od volitev, od naše slavne zmage, gda smo vsi kak en mož dali svoj glas za našega g. Bajleca.

Med navzočim je tudi bio Carekov Pišta, pametni i krščanski mož. To je človek, šteri vsaki den čte naše slovenske Novine, z šterih zve kakše stvari se dogajajo na sveti i to drugim pripovedavle. On je z dušom i telom pristaša našega Korošca i ništernoga je že k sebi pridobol. Te človek vse zna prvi, vse posliša i na vse odgovarja. Ednok me pita: „No Toni, znate koga je volo Fickov Vilmoš?“ — Jaz Vilmoša dobro poznam, sem ž njim živo, hodo vküper v šolo i se večkrat ž njim pogučavam od politike i vsigdar vido v njem, v njegovem deli i pisanji navdušenoga pristaša Dr. Korošca, odločno odgovorim: „Gvüšno je ta prekmurska korenika dala svoj glas za slovenskoga voditelja Ko-

rošca“. — Pišta se malo nasmije i pravi: „Nej Toni, neje tak, on je volo Mačka. To znam za gvüšno, ar mi je to povedao njegov domači sosed.“ Toisto pravi Partličova Gelika. Na te reči mi je srce stanolo, postao sem blede kak stena i ne sam vervao.

Premišlavam i zamišlavam. Naednok mi pride v glavo misel i pravim: „To je nej mogoče! Vilmoš je zdaj komaj tretji mesec v l. i nema pravice voliti. Vütro idem v Celje i na poti se stavim pri Vilmoši.“

Mi se naprejporazgovarjamo. Najbole nas je zabavalo Flegarov Janoš; on zna večkrat kaj pametnoga povedati. Ob 10 vüri idemo vsaki k svojoj hiši. Celo noč sem senjao od Vilmoša. Drugo jutro vstanem rano, da ne zamüdim vlaka. Ob sedmih vsem na vlak. Še dve vüri, pa sem pri Vilmoši. Čas hitro ide. V vlaki je bio samo eden mladi gospod, nastavljen v Soboti i pelao se je v Maribor. Malo si pogučavava i glej že sem v l. Stopim iz vlaka i idem včasik k Vilmoši. Trkam na vrataj njegove sobe ob prvim, drugo, tretjo, pa nišče ne pravi naprej. To se mi malo čüдно vidi i idem i po-

trkam na kühinska vrata i čüjem ženski glas: „Naprej!“ Te glas pa že poznam, si mislim. To je Olga, Vilmošova küharca, ma dober jezik i vse rada pove, naj samo zna. Odprem vrata, vstopim i pitam za Vilmoša. — „Gnes pa so nej doma, — mi odgovori Olga, — pravli so, da pridó domo večer pozno“. Dobro, sam si mislo, naj samo zna Olga, za štero stran se drži njeni gospodar, bom znao tudi jaz. I resan šče boukše, da Vilmoša nega. Najprej spitam Olgo eno pa ovo i komaj pridem na glavno pitanje i pravim: „No Olga, zdaj so volitve minole, koga pa so tvoji gospod volili? Gvüšno Mačka?“ „Znate gospod — mi pravi tak, da bi se bojala — znate v to stvar se jaz ne vmešavlem, mi ženske se za politiko ne brigamo“. — „Nika se ne boj Olga, telko pa že znaš, na štero stranko spadajo tvoji gospod, ve drugomi to nemo pravo.“

— „No, ali drugomi ne smete povedati, moj gospod so volili Mačka, ali Bog vari, da bi drugomi pravli, ar gospod Vilmoš so bili dosegamao jako navdušeni za Korošca, ali zdaj nej dugo sta prišla k njim dva gosпода, pa so si gučali nej slovenski, malo nači, jaz sem jih nej vse razmila i ta gospoda sta njim pravla, da morajo voliti Mačka, ovak... V nedelo po velkoj svetoj meši pa je po njih prišlo pet dečkov, da bi šli voliti. Oni nej smeli voliti, ar so tu samo tri mesece, ali so si jako dobri z občinskim tajnikom i te jih je zapisao med volilce.“

Po tom pa si pogučavam še malo od dva gosпода, šteriva sta zapelala Vilmoša. Spoznao sam, da šta to dva Mačkovi pristaša, zaveta se Blažen i Serić. Teva sta že ednok tudi pri meni bila, ali sam jiva odpravo kak se šika i sta več nej nazaj prišla, spominata se, s kim sta mela delo. Nato sem še malo kaj spito Olgo i komaj, komaj sprazno kupico dobroga Vilmošovoga vina, ar mi je bilo težko pri srci, kda sem spoznao, da je istino gučo Carekov Pišta. Napisao sem kratko pismo za Vilmoša, dao jo Olgi i odišo. A odgovora še do gnes nesem dobo. Zakaj? To si vsi lahko mislite. Na to sem šo na kolodvor, vseo na vlak i pelao se naprej za mojim delom v Celje. Pri bi vse drugo vervao kak to, da Fickov Vilmoš da svoj glas za Mačka, a gnes več nej, gnes sem gvüšen i ga žalüjem. Dosegamao pa to sem šče nikomi nej pravo, samo napiso, toga pa Olgi nesem obečao i tak ostanem mož reči.

Toni Žec.

Za 20 ur zavarovanja cela zavarovalnina.

To, da kdo umrje kmalu potem, ko sklene zavarovanje, ni nič nemogočega, ker je človek vsak hip izpostavljen smrti. Bolj izredno pa je, če zavarovalnica že po 20 urah zavarovanja izplača celo zavarovanje. To se je primerilo v Škofji Loki.

Trinideset letni Kogovšek Franc se je po triletnem nagovarjanju zavaroval pri zastopniku „Karitas“ (Tonetu Franko). Dne 12. novembra preteklega leta zvečer ob sedmih je plačal prvi mesečni obrok. Naslednjega dne popoldan ob treh je umrl. „Karitas“ je izplačala vdovi in otrokom celo zavarovalno vsoto, čeravno je zavarovanec plačal samo en mesečni obrok.

Zgodba nam dvoje pove: 1. Z zavarovanjem ne odlašajmo, ker ne vemo za uro svoje smrti; 2. Zavarujmo se pri „Karitas“, ki je tako velikodušna nasproti svojim zavarovancem i njihovim svojcem! „Karitas“ ima skoraj v vsaki župnji svojega zastopnika, v Slovenski Krajini sta njena zastopnika: Jožica Skalar v Murski Soboti i Joško Zver, tajnik posojilnice v Črensovcih.

Radi velike zaloge zimskega blaga, sem ceno pri vsem znižal, zato si oglejte i se boste prepričali, da je najboljši nakup blaga samo pri

FERDO HORVAT
TRGOVEC V BOGOJINI.